

ud paa at opgive de yderligere Foranstaltninger; thi kunde vi endda opnaa at fjerne Faren for et Bombardement, vilde vi have opnaaet ret Betydeligt og behøvede ikke at gaa til saa store Foranstaltninger som dem, der tidligere ere foreslaaede. Da kunde vi vistnok slaa os til No ved de Foranstaltninger, der nu ere fremkomne; men, som sagt, naar man er saa langt fra som jeg at nære en saadan Fortrøstning til de nuværende Søforter med deres nuværende Beliggenhed vel at mærke, saa tror jeg ikke, at man vil være istand til at dele dette Haab med den ærede Krigsminister. — Endelig kom den ærede Krigsminister ind paa en Sammenligning mellem Forsvaret ved faste og flydende Forter. Dette Spørgsmaal skal jeg holde mig fjernt fra, thi det er altfor vidtløftigt til at drage frem her. Men der var dog et Argument, som den ærede Krigsminister anførte, og som jeg ikke kan andet end modsigge. Det væsentligste i hans Argumentation var, at de faste Forter under Artilleriets stigende Udvoikling vilde have en større Bøne til at modtage et stærkere Pantser og altsaa vilde kunne faae en større Modstandsevne. Deri tror jeg ikke, at den ærede Krigsminister har Ret; der er for det flydende Forsvar en ganske anden Maaade at forstærke Modstandsevnen paa. Man maa jo nemlig erindre, at de flydende Forter finde deres egentlige Forsvarskraft i deres Egenstab som Minestationer, saa at Maaaden at forstærke dem paa simpelthen er den, at man gjør Afstanden mellem Minerne og Forterne større. Man kan nemlig paa to Maaader styrke Modstandsevnen, nemlig enten ved at forøge Pantseret eller ved at gjøre Afstanden, indensfor hvilken Artilleriet skal virke, større. Jeg tror derfor, at det Argument, den høitærede Krigsminister der anførte, ikke var synderlig holdbart. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men jeg ønskede at modsigge dette Par Bemærkninger fra den høitærede Krigsministers Side. — Overfor det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Lermanfen) vil jeg kun sige, at det just ikke undrer mig, at en Argumentation gaar i een Retning, og at den endelig Slutning, man drager deraf, gaar i en anden, thi det ser man jo saa ofte Exempler paa. Men det forekommer mig dog at være noget paafaldende, naar det ærede Medlem overfor Regjeringen siger, at han ikke kan begribe, hvorledes Regjeringen kan vente at føre disse Forslag igjennem ved Bevillinger paa Finantsloven, og derfor misbilliger Regjeringens Optræden, og saa alligevel vender sig til Thinget og anbefaler — jeg vil ikke sige: alle disse Forslags Vedtagelse, men i al Fald det, jeg anser for at være det egentlige, væsentlige Punkt, det, som egentlig betegner disse Forslags Kongruens med Forslaget fra i Sommer, nemlig Forslaget om Forstærkning af de nuværende Søforter. Denne hele Lantekæffe forstod jeg ikke ganske, medens jeg forøvrigt anerkjender det ærede Medlems Stilling og ogsaa

hans Tilbøjelighed til at støtte Flertallet her, saa vidt det er ham muligt. — Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (M. P. Sensen) tager derimod fuldstændig feil, naar han tror, at Thinget her er enigt om Kjøbenhavns Søbefæstning, det er en meget stor Viltsfarelse; det ærede Medlem maa have glemt Motiveringen af de Forslag, som tidligere ere opstillede fra Flertallets Side. Vi have netop indtaget den Høiløstning, at vi have sagt: vi vide ikke, hvorsid man i Fremtiden vil komme til at tilraade os denne Søbefæstning om Kjøbenhavn; vi tvivle i høi Grad derom, men vi fordrer dette Spørgsmaal underkastet en nøiagtig Prøvelse, og kun for saa vidt en saadan Prøvelse inden et længere eller kortere Tidsrum ikke fører til noget Resultat, maa vi erkjende Ansætteligheden af at tilveiebringe et midlertidigt Forsvar paa dette Punkt, som saa længe vil vedblive at være Flaadens Leie. Dette har været Flertallets Opfattelse, saa at det ærede Medlem tager fuldstændig feil i, at der skulde være Enighed mellem de to Sider af Thinget om, at Kjøbenhavns Søbefæstning i og for sig skulde være ønskelig. Det Modfatte er tværtimod fra vor Side blevet gjort gjældende. — En ganske lille Bemærkning vil jeg tillade mig at gjøre overfor det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen). Han søgte ikke alene at drage den ærede Ordsrørs Bemærkning om Omkredsen af den foreslaaede Befæstning om Kjøbenhavn i Tvivl, men endog at gjøre ham latterlig. Deri tror jeg, at det ærede Medlem har ganske Uret. Han sig jo ud fra, at der her kun kunde være Spørgsmaal om at tage Landbefæstningen med i Beregningen. Men det er jo klart, at en Fæstnings Omkreds, som den om Kjøbenhavn, ogsaa maa omfatte Søfiden, og det er Noget, som vil være fælles for enhver som helst Fæstning i vore Dage, at den ikke kan faae en ringere Omkreds end netop den, som den ærede Ordsrør nævnte, nemlig af en Miles Afstand. Det er et slet og ret Regnestykke; thi en Fæstning skal, for at være forsvarlig beskyttet mod Bombardement, og i Forhold til de nuværende Kanoner have mindst en Miles Omkreds, og naar der skal være Plads ind i den til at røre sig i paa omtrent en Fjerdingvei, bliver altsaa Radden i den Periferi, der skal forsvares, omtrent fem Fjerdingvei. De Herrer, som ikke have glemt deres Geometri, ville da kunne regne ud, at Periferien af denne Cirkel omtrent vil blive de 9 Mile, som den ærede Ordsrør nævnte. Dette Regnestykke tror jeg ikke slaar feil, og det ærede Medlem skulde derfor ikke have gjort sig slet saa lystig over det Tal, den ærede Ordsrør nævnte. Jeg skal slutte hermed, da Tiden er saa langt freimrykket, og da ogsaa jeg anser det for ønskeligt, om vi nu snart kunde komme til Afstemning.